

Der er også nogle, der siger, at realkreditten forsvinder. Det er der slet ikke nogen der kan sige noget om. De bedste vinder.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**12) Første behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om ændring af byggeloven, lov om almene boliger m.v. og lov om bygnings- og boligregistrering. (Byggeskadeforsikring m.v.).**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).  
(Fremsat 14/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

**Michael Aastrup Jensen (V):**

Det lovforslag, som vi i dag førstebehandler, sikrer ikke blot en bedre kvalitet i dansk byggeri, men også en bedre retsstilling for den forbruger, der mod egen vilje havner i en forfærdelig situation, når der efter overtagelse af nybyggeri konstateres bygningskader.

Mens vi gennem de seneste 20 år har set markante forbedringer inden for nyopførelsen i den almene boligsektor, har vi i de seneste år ikke mindst på grund af en vedvarende sund økonomisk udvikling, der har stillet krav til udbuddet af arbejdskraft, desværre været vidne til et stigende antal sager om nyopførte private boliger med alvorlige fejl og mangler. Fejl og mangler, der først er blevet konstateret efter overtagelsen af boligen. Disse situationer har på uheldig vis mange gange stillet køberen i en helt uholdbar økonomisk situation. Med den obligatoriske byggeskadeforsikring kan dette undgås.

Med byggeskadeforsikringen indføres en incitamentsstruktur, der er fordelagtig for alle parter. Fordelagtig for bygherrerne, der ved et lavt antal fejl og mangler opnår en lav præmie hos forsikringsselskaberne; fordelagtig for samfundet som helhed, da antallet af boligejere på gyngende økonomisk grund mindskes, da der på sigt vil blive bygget både bedre og billigere boliger. Og det er ikke mindst fordelagtigt for den enkelte boligejer, der ikke blot vil opleve et fald i fejl og mangler inden for de områder, som forsikringen omfatter, men også inden for andre områder, idet de ansvarlige opførere af boligen ved, at de som en del af de to eftersyn af boligen efter henholdsvis 1 og 5 år vil blive efterset i sømmene af eksperter.

I Venstre er vi endvidere store tilhængere af, at man i det private lærer af det offentlige, og at man i det offentlige lærer af det private. Med den obligatoriske byggeskadeforsikring omsætter vi de praktiske erfaringer fra den almene boligsektor, hvor man gennem de seneste årtier har formået at nedbringe antallet af fejl og mangler på nybyggeri markant, bl.a. gennem Byggeskadefonden.

Kl. 17.10

Det er jo sådan, at den private sektor desværre indtil videre ikke har været så beskyttet, så ikke blot ligger der en gevinst for forbrugerne med større økonomisk sikkerhed i forbindelse med overtagelsen af en nybygget bolig, der ligger også en gevinst for samfundet generelt, hvis der fra starten bliver opført byggeri med langt færre byggefejl og -mangler.

I Venstre finder vi endvidere forslaget yderst gennemtænkt, da det, til trods for at det er en obligatorisk forsikring, giver forsikringsselskaberne mulighed for at konkurrere med hinanden om at sammensætte de bedste forsikringer for såvel boligkøbere som boligopførere. En sådan konkurrence er helt naturlig, og vi ser allerede i dag, hvordan forbrugerne vinder på en stadig tiltagende konkurrence i branchen.

På vegne af Venstre kan jeg derfor på baggrund af ovenstående, den økonomiske sikkerhed for den enkelte forbruger og de positive fremtidsperspektiver med bl.a. bedre og ikke mindst billigere boliger, der følger med forslaget, kun give det min fulde opbakning.

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen): Ja tak. Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Fru Lissa Mathiasen har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

For det første kan jeg ikke lade være med at glæde mig over, at der er noget fra det støttede byggeri, fra den almene sektor, der kan bruges. Det er dejligt at høre, at man også kan få det over en Venstremands læber.

Men der var en ting, jeg funderede over. Der blev sagt, at det her rent faktisk skal sikre, at private bliver sikret i kraft af en byggeskadeforsikring. Hvorfor bliver den familie, som har valgt selv at finde et typehusfirma til at bygge for sig, ikke dækket ind af den her ordning? De er vel lige så sårbare som andre, der *bliver* dækket ind.

(Kort bemærkning).

**Michael Aastrup Jensen (V):**

Jeg har den idé, at forslaget vil få en markant indflydelse på branchen som helhed. Vi har jo set erfaringer fra den almene boligsektor, hvor antallet af alvorlige fejl virkelig blev nedbragt i stor stil. Det tror jeg altså også vil ske her, ved at man vil gå dem efter i sømmene generelt, og derfor tror jeg også, at branchen vil mande sig mere op, og det tror jeg vil have en afsmittende effekt på alt inden for det private boligområde.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Det var jo ikke, fordi jeg fik noget særlig klart svar på det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var: Hvorfor skal der være den forskel? Hvis jeg går hen og køber et projekt på en grund, hvor det forlods er besluttet, hvordan huset skal se ud, dvs. et færdigt projekt, så vil jeg være sikret via den her garantiordning, der nu bliver lavet, hvorimod jeg, hvis jeg køber grunden og derefter finder et typehusfirma, eller hvad jeg måtte finde, som bygger et hus for mig, ikke er dækket ind.

Der er jo ingen, der siger, at det typehusfirma, der bygger det her, når de ikke er omfattet af en sådan ordning, nødvendigvis på nogen måde kan garantere mig, at jeg ikke havner i nøjagtig den samme situation, som alt for mange havner i for øjeblikket.

Hvorfor skal ikke alle være omfattet af det her?

(Kort bemærkning).

**Michael Aastrup Jensen (V):**

Den obligatoriske byggeskadeforsikring skal jo kun være en del af en lang række af de forskellige frivillige forsikringsordninger og så også nu

obligatoriske forsikringsordninger, som skal gøre, at man som forbruger er sikret bedst muligt mod fejl og mangler. Derfor har man prøvet at finde en model, hvormed det kan sikres, at branchen som helhed mander sig mere op og får de mange fejl og mangler bragt ned på et mere acceptabelt niveau, bl.a. ved at tage fat i de mere erfarne, man har fået fra den almene boligsektor og lignende.

Det har vi prøvet at finde med den her model, og det tror jeg faktisk vil sende et klart signal om, at vi tager folk alvorligt, og jeg tror også, at branchen vil lære af det og få bragt antallet af de mange fejl og mangler ned, og det vil så få en afsmittende effekt for hele branchen generelt.

**Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):**

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med fru Lissa Mathiasen.

**Lissa Mathiasen (S):**

Som det allerede er fremgået, er hovedformålet med lovforslaget her at få indført en obligatorisk byggeskadeforsikring ved privat boligbyggeri.

Lad mig sige det meget klart fra starten: Vi er fra Socialdemokratiets side enige med regeringen i, at der er alt for mange boligejere, der oplever at overtage nyopførte boliger med byggeskader og byggesvigt. Bedre bliver det naturligvis ikke, når vi som for øjeblikket er inde i en periode, der er meget travl; så sker der endnu flere svigt og skader. Vi har set data fra BEC i 2006, som viser tegn på en betydelig stigning i antallet af kritiske mangler i byggeprocesser.

Kl. 17.15

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at jeg da egentlig tror, at de der mange skimmel-svampeproblemer, som jeg gentagne gange har fremført, også når vi taler om nybyggeri, har været medvirkende årsag til, at regeringen og ministeren nu kommer med det her forslag, og det vil jeg godt kvittere for og sige, at det altid er godt, hvis vi kan få trukket en streg i sandet og sagt: Fremover får vi i hvert fald gjort noget ved det. Så må vi diskutere, hvad vi så kan gøre ved det, der ligger bagved, for det er jo ikke løst af det her.

Vi ved jo, hvor meget det betyder for almindelige mennesker, når de kommer ud for byggeskader. De står i en meget vanskelig situation, præget af usikkerhed med hensyn til, hvordan og hvornår skaderne kan blive udbedret, og hvem der skal betale. Det er faktisk lige ved at tage livet af folk. Det kan nemlig for mange

mennesker være rigtig svært at gennemføre krav mod de professionelle parter, som opfører boligerne. Derfor er det godt at få indført en obligatorisk byggeskadeforsikring, også når vi taler om privat boligbyggeri.

Vi har jo allerede, som det har været nævnt fra Venstres ordfører, gode erfaringer fra den byggeskadefond, som det støttede byggeri fik i 1986. Her er skadesniveauet faktisk gået drastisk ned fra 30 til 5 pct. Altså et klart bevis på, at her er meget at hente. Vi har vel også – synes jeg godt vi kan være bekendt at sige – gode erfaringer i forhold til den byggeskadefond, vi har omkring byfornyelse.

Så overordnet set er vi meget enige i den tanke og det koncept, der ligger her.

Men hvorfor kun gå den halve vej? Jeg spurgte lige Venstres ordfører, hvorfor der drages en skillelinje mellem forskellige byggemåder. Når man har et egentligt byggekoncept, hvor man altså går ind og både har en grund og et hus og køber det samlet, så vil det være omfattet, men hvis jeg til gengæld er i en situation, hvor jeg først har købt grunden og derefter får nogen til at bygge mit hus, så vil jeg ikke være omfattet. Hvorfor skal jeg være dårligere stillet, fordi det ikke er et samlet koncept? Jeg synes, det er ulogisk, det er svært at forstå, og jeg har meget svært ved – også da jeg hørte Venstres ordførers forklaringer – at forstå, hvad det egentlig var, der var den dybereliggende grund. Jeg forstår egentlig heller ikke de bemærkninger, der ligger i lovforslaget: at det vil være økonomisk meget byrdefuldt, hvis man gjorde det på den måde.

En forsikringsordning er nemlig noget, som alle vil være omfattet af, og det vil dermed være begrænset, hvor byrdefuldt det er for den enkelte, hvorimod det, hvis der er nogle få, der er undtaget og dermed skal stå med alle problemerne selv, bliver meget byrdefuldt. Så jeg håber, at det her er et spørgsmål, vi kan drøfte under udvalgsarbejdet.

Der er så lagt op til – og det er jo den model, vi kender fra den nuværende byggeskadefond fra det støttede byggeri – at der skal være et eftersyn år 1 og år 5. Det er et godt og rigtigt princip. Det er der, jeg tror, vi kommer til at samle mange af de svigt og fejl, der rent faktisk er, op, og det er jo også det, der er hensigten.

Men jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at forstå, at man lader forsikringsselskaberne selv få mulighed for at stå for det eftersyn. Hvorfor bruger man ikke folkene fra byggeskadefondene? De har en ekspertise, de har en vi-

den, og det vil sige, at vi havde mulighed for at bruge noget, vi i dag ved, fungerer godt. Samtidig havde vi også i den forbindelse en sikkerhed for, at erfaringsopsamlingen fra de skader, der er her, i hvert fald kom til at tilgå samme sted, og dermed altså også bedst muligt kunne blive nytiggjort.

Jeg synes også, at vi, når vi kigger på byggeskadeforsikringen, har et problem i, at den skal være sekundær i forhold til andre forsikringer. Det vil sige, at hvis jeg skal sælge mit hus og får en ejerskifteforsikring, er det pludselig den, der skal tage læsset. Hvorfor skal jeg pludselig som ejer af et hus, fordi jeg vil sælge, rent faktisk ud i en situation, hvor det er mig, der skal påtage mig byrden? Lige så vel som: Hvorfor skal jeg som lejer acceptere, at min udlejer kan få penge og det stadig væk er mangelfuldt?

Jeg mener, at vi med forslaget her rent faktisk står i en situation, hvor man har taget et rigtig godt skridt uden at tage skridtet fuldt ud, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til, at vi tør tage skridtet fuldt ud. Det fortjener alle.

Kl. 17.20

**Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):** Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Hr. Michael Aastrup Jensen har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

**Michael Aastrup Jensen (V):**

Den socialdemokratiske ordfører går meget op i, at man selvfølgelig skal sikre så mange som overhovedet muligt, og det kan jeg da kun være et hundrede procent enig i. Noget af det, den socialdemokratiske ordfører selv tager op som et eksempel, er de folk, som har købt en grund og har fået et privat byggefirma til at bygge for dem, og ordføreren spørger, hvorfor de så ikke er indbefattet af den her obligatoriske byggeskadeforsikring.

Jeg vil bare gerne have den socialdemokratiske ordfører til at bekræfte, at det vil være muligt i sådan et tilfælde at tegne en frivillig forsikring og derfor være dækket af præcis de samme muligheder og betingelser og den samme garanti, som man ville være via den obligatoriske.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Jamen hvis det er så logisk og man har mulighed for at tegne en frivillig forsikring, hvorfor så

ikke få dem med ind under? Det er dér, kæden ifølge vores logik simpelt hen hopper af. Hvis det er muligt og det kan blive på samme betingelser, jamen så lad os da tage dem med. Det er det, der vil gøre, at den her model kommer til at omfatte alle. Ellers er der ingen logik i det, der bliver sagt her fra Venstres side.

Hvis det kan lade sig gøre på samme præmisser, så lad os tage dem med. Ellers kan jeg ikke forstå, hvad Venstre mener, og hvad logikken skulle være i at holde dem udenfor, hvis det kan lade sig gøre på samme præmisser.

(Kort bemærkning).

**Michael Aastrup Jensen (V):**

Det er nu engang sådan, at det er muligt at få lavet sådan en frivillig forsikring, hvis man er i den konkrete situation, og man vil så kunne få den samme sikkerhed, som man kan via den obligatoriske. Og grunden til, at den ikke er obligatorisk, men derimod frivillig i det tilfælde, er jo, at man har vurderet, at det vil være uforholdsmæssigt dyrt for forbrugeren i det konkrete tilfælde.

Der må jeg indrømme, at fra Venstres side synes vi da – og det håber jeg da også at Socialdemokratiet er enig i – at hvis det bliver uforholdsmæssigt dyrt, er det da kun godt, at man gør den frivillig, hvor man så som forbruger har mulighed for frivilligt at tegne en forsikring, som giver samme beskyttelse. Er Socialdemokratiet ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Nej, det er vi ikke. Nu hører vi jo lige pludselig fra Venstre, at det ikke er nøjagtig parallelt, om jeg er med i ordningen eller jeg selv tegner en forsikring. Nu får man som den, der vælger at være sin egen bygherre, et valg mellem pest og kolera: enten at betale en uforholdsmæssig dyr forsikring eller også ikke at have nogen forsikring, dvs. selv tage risikoen.

Det kan ikke være rigtigt, at Folketinget mener, og at regeringen mener, at det er naturligt, at der er nogle, der ikke skal være omfattet. Jeg ved godt, at det teknisk set er mig selv, der er bygherre, hvis det er mig, der entrerer med et byggefirma, men det kan ikke være rigtigt, hvis vi vil det her, at vi så ikke sørger for, at alle er omfattet. Det er i øvrigt også det, det giver den billigste løsning samlet set, og så giver det samlet set en sikkerhed for alle.

Problemet er bare, at sikkerheden slås itu bagefter, når man siger, at hvis der i øvrigt er andre forsikringer i forbindelse med et ejerskifte eller sådan noget, skal man væltes; lige pludselig er det ikke byggefirmaets ansvar mere, så er det pludselig min egen som husejer. Det er heller ikke logisk.

**Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):**  
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Anita Knakkegaard.

**Anita Knakkegaard (DF):**

I Dansk Folkeparti mener vi, det er sørgeligt, at det overhovedet er nødvendigt at tegne en forsikring for nybyggeri, der dækker byggeskader. Det burde være en selvfølge, at bygherrer og entreprenører og håndværkere satte en ære i at udføre gedigent håndværk eller i det mindste rette deres fejl hurtigst muligt, når kunden påviste, at der var begået fejl, men desværre hører og ser vi gang på gang, at beboerne i det såkaldte færdige byggeri bliver sorteper, fordi bygherrer og entreprenører og håndværkere afleverer byggeriet fyldt med fejl og mangler.

På baggrund af erfaringerne fra Byggeskade-fonden for det almene byggeri, hvor det er lykkedes at reducere antallet af byggeskader fra 30 pct. i 1986 til 4 pct. i 2005, ønsker regeringen nu at indføre en lignende ordning for de private boliger. Her regner man med at kunne spare 700 mio. kr. vedrørende fejl og mangler.

Ændringen af loven vedrører hovedsagelig indførelse af en obligatorisk byggeskadeforsikring, der skal tegnes af bygherren til fordel for bygningssejeren, når professionelle bygherrer bygger helårsboliger til private. Forsikringen tegnes af bygherrer, der bygger med henblik på salg, udlejning m.v., og andelsboligforeninger, der opfører andelsboliger i andelsboligforeningens eget regi. Forsikringen skal ikke tegnes af en forbruger, når ejendommen hovedsagelig er bestemt til beboelse for forbrugeren.

Forsikringsordningen dækker væsentlige byggeskader, der har betydning for bygningens levetid og funktion, i 10 år, herunder bl.a. skimmelsvamp. Endvidere dækker forsikringen genhusning af beboerne i tilfælde af skader, hvor fraflytning er nødvendig for udbedring af skaderne. Der skal gennemføres to eftersyn af bygningen, eftersyn, der skal afdække fejl i byggeriet og give forbrugeren viden om bygningens standard. Første eftersyn skal ske efter 1 år og næste efter 5 år.

Kl. 17.25

I forbindelse med eftersynene udarbejdes en eftersynsrapport, der beskriver de konstaterede skader og svigt. På baggrund af denne eftersynsrapport fremsender forsikringsselskabet en skadesopgørelse til bygningssejeren, der beskriver, hvilke skader der er dækningsberettigede. Bygningssejeren kan herefter vælge selv at rette henvendelse til den ansvarlige bygherre eller gå til forsikringsselskabet, der efterfølgende retter henvendelse til bygherren. Erhvervs- og Byggestyrelsen indsamler, kontrollerer og organiserer oplysninger fra eftersynene.

Byggeskadeforsikringen er sekundær i forhold til andre tingsforsikringer som f.eks. ejerskifteforsikringer og husforsikringer. Forsikringspræmien må ikke overstige 1,5 pct. af anskaffelsessummen, hvilket er en væsentlig forudsætning for, at Dansk Folkeparti er positivt indstillet over for en obligatorisk forsikring.

Udgifterne til forsikringen vil kunne indgå i købers realkreditfinansiering af købet og kan derfor betales over 30 år. Der er endvidere en selvrisiko på maks. 10.000 kr. pr. skade, og selvriskoen kan højst være på 20.000 kr. pr. bolig.

Kontrollen med, at der er tegnet byggeskadeforsikring, foretages af kommunen. Kommunen kan pålægge bygherren tvangsbøder i tilfælde af, at bygherren ikke har tegnet byggeskadeforsikring. Klage over forsikringsselskabet sker til Ankenævnet for Forsikring, og ordningen evalueres løbende, første gang efter 2 år.

Derforuden indeholder forslaget, at der etableres en pligt for økonomi- og erhvervsministeren til at sikre, at der etableres sammenhæng mellem registreringen af ejendomsrelaterede oplysninger. Der indføres derfor en fælles ejendomsreference, der stilles til rådighed for registrering af oplysninger om ejendomme.

Til sidst foreslås, at Byggeskadefonden med socialministerens godkendelse kan deltage i aktiviteter, f.eks. gennem et udbud, som har til hensigt at konkurrenceudsætte aktiviteten, og kan deltage med at indsamle, kontrollere og organisere oplysninger fra byggerier, som er omfattet af den foreslåede byggeskadeforsikring. Loven træder i kraft den 1. februar 2008.

Dansk Folkeparti ser frem til den videre behandling i udvalget, men beklager, at det åbenbart er nødvendigt at fordyre byggeriet unødigt med en obligatorisk byggeskadeforsikring. Men vi er som sagt til dels positivt indstillet over for lovforslaget.

**Fjerde næstformand** (Niels Helveg Petersen): Ja tak. Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Fru Lissa Mathiasen har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen** (S):

Nu har fru Anita Knakkegaard jo kunnet høre, at jeg har spurgt Venstre om, hvorfor ikke alle bør være omfattet. Nu har vi hørt, at det bliver væsentlig dyrere, siger man fra Venstres side, hvis man som privatperson entrerer med et byggefirma, som man får til at bygge sit hus, og det vil være for dyrt, hvis de skulle være med i ordningen.

Jeg vil godt høre, hvad Dansk Folkeparti mener: Er det rigtigt, at en gruppe mennesker, som selv vælger deres firma, ikke er omfattet af det her og rent faktisk, hvis de skal ud selv og tegne en forsikring, skal af med en langt større forsikringspræmie, end hvis man gjorde ordningen obligatorisk for alle?

(Kort bemærkning).

**Anita Knakkegaard** (DF):

Nu er der ingen, der siger, at det bliver dyrere. Der står, at det *måske* bliver dyrere, hvis man selv går ind og tegner den. Hvis det var mig selv, der ville bygge et hus, jamen så er da ikke sikkert, jeg overhovedet ville have den byggeskadeforsikring.

Så jeg synes, det er rart, at folk kan være frit stillet, og jeg tror da også, at det bliver muligt at tegne de forsikringer til en rimelig pris, når først man er gået i gang med det. Men det er jo altså på markedsvilkår, de her forsikringer tegnes, og derfor vil de vil jo blive udsat for konkurrence forsikringsselskaberne imellem. Så jeg synes, det er rigtig godt, at vi ikke pålægger alle, at de skal have dem, at man også er frit stillet.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen** (S):

Jeg vil da godt høre, om man fra Dansk Folkeparti kan forklare mig logikken i: Hvis jeg køber grund og hus som et samlet koncept, er jeg hjulpet af en byggeskadeforsikring; så ved jeg, den ligger der, og jeg har ikke noget at bekymre mig om, hvis der er skader eller svigt. Hvis jeg til gengæld køber grunden alene, derefter entrerer med et firma, der skal bygge mig et hus, så er jeg ikke forsikret. Hvad er logikken i, at der skal være den forskel?

(Kort bemærkning).

**Anita Knakkegaard (DF):**

Det er jo nok for at stille de enkelte personer frit, som selv skal bo i boligen, altså når det er forbrugeren, der bygger, og det er forbrugeren selv, der skal bebo det hus, der bliver bygget. Det er jo faktisk forbrugeren, der selv er bygherren, ikke? Det er jo sådan, det er. Så jeg synes, det er rimeligt nok, jeg vil i hvert fald gerne selv have valgmuligheden. Og jeg er da ikke spor i tvivl om, at det vil blive sådan, at man kan tegne en byggeskadeforsikring, hvis det er det, man ønsker – nok også til rimelige penge.

Kl. 17.30

Men ellers har man jo arkitekter, det ville jeg da i hvert fald have. Jeg ville da have en arkitekt til at bygge det hus, jeg selv skulle have – og måske en entreprenør. Og man har jo meget bedre mulighed for at se efter et mindre hus og gå i dybden med det, end hvis det var et hus med en masse – måske 40 – ejerlejligheder.

**Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):**

Tak til ordføreren. Vi går videre, og det er hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører.

**Jakob Axel Nielsen (KF):**

Lad os i fællesskab glæde os over, at vi nu får vedtaget det her lovforslag, som vedrører nybyggeri. Jeg ved godt – eller formoder – at Socialdemokraternes ordfører, fru Lissa Mathiasen, sidder og tænker, at der stadig er mange problemer med skimmelsvamp. Det er korrekt, at der er mange problemer i eksisterende byggeri, men lad os være enige om, at det ikke vedrører den her lovgivning. Det vedrører ikke det her ressortområde.

Hvis vi fokuserer på det lovforslag, som vi er ved at vedtage her, så vedrører det som sagt nybyggeri, og der mener jeg at det er vigtigt, når vi skal forstå lovforslagets tilblivelse, at vi prøver at sondre mellem det private byggeri og det almene byggeri. Vi har set, at der inden for det almene byggeri er en byggeskade-fond, altså en kollektiv ordning, som har gjort, at man har langt færre mangelsager, altså byggeskader, fordi der har været en fond, som i tide har kunnet gribe præventivt ind i selve byggefasen.

Der har været skader i den almene sektor for ca. 5 pct. af omkostningerne og i den private sektor for 8 pct. Selv om det er små procentuelle forskelle, er det utrolig mange penge, og det er i øvrigt også et meget, meget stort irritationsmoment for folk, der flytter ind i et nyt hus, at det

er fyldt med fejl og mangler. Nogle af fejlene og manglerne i den private sektor skyldes, at man har haft for travlt og har bygget med våde materialer, og sideløbende med det her lovforslag har man også i bygningsreglementet sikret, at man eksempelvis undgår våde materialer.

Jeg er helt enig i det, som Venstres ordfører sagde om den obligatoriske forsikringsordning. Det gør, at den udbydes til flere forskellige forsikringsselskaber, hvilket gør, at der kommer konkurrence – og det gør, at man finder den korrekte pris på selve forsikringspolice. Det her vedrører private byggekomplekser som en samlet pakke, altså et færdigopført hus på en grund. Når det bliver solgt, bliver det finansieret, og det kan finansieres over 30 år. Det vil sige, at den her forsikringspolice, som skal betales af køberen, bliver finansieret over 30 år. Derved bliver den overkommelig for alle.

Vi har også gjort det let for borgeren i den situation, hvor der rent faktisk opstår en skade. Borgeren kan rette henvendelse til sit forsikringsselskab, få udbetalt pengene, og så skal forsikringsselskabet finde ud af, hvem der bærer skaden, om det er den ene eller den anden eller den tredje entreprenør. Man kan også rette henvendelse til sin bygherre, og så må bygherren finde ud af at få rettet henvendelse til forsikringsselskabet om den obligatoriske byggeforsikring. Det er i det hele taget gjort let for borgeren. Man skal blot rette henvendelse, så er det de bagvedliggende parter, der finder ud af, hvem der skal rette regns mod hvem.

**Formanden:**

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Nå, der er åbentbart en kort bemærkning. Den får fru Lissa Mathiasen så.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Som forslaget er strikket sammen, vil en byggeskade-forsikring være sekundær. Det vil sige, at hvis jeg f.eks., 4 år efter at jeg har fået det her hus, vil sælge det, så er det pludselig mig som sælger, der skal overtage bygherrens ansvar, og det betyder, at den ejerskifteforsikring, som jeg skal tilbyde, vil være overordnet byggeskade-forsikringen.

Kl. 17.35

Hvad nu, hvis det tilfældigvis er samme forsikringsselskab? Hvad vil der ske med prisen på min ejerskifteforsikring, i forhold til at jeg lige pludselig som sælger skal overdrages et ansvar,

som jeg sådan set ikke har lod og del i? Hvad er logikken i, at man mener, at en byggeskadeforsikring rent faktisk skal være sekundær?

(Kort bemærkning).

**Jakob Axel Nielsen (KF):**

Se, før den 1. januar 1996 var der to måder, en køber kunne få penge fra en sælger på. Den ene var, at man kunne få erstatning, hvis sælger havde fortiet nogle oplysninger. Det kan man stadig væk.

Der var også noget, der hed forholdsmæssigt afslag ved skjulte fejl og mangler, men så fik vi reglerne om tilstandsrapport og et samtidigt tilbud om en ejerskifteforsikring. Hvis den er tegnet, går den ind og overtager alle de tvister, der skyldes skjulte fejl og mangler; altså sager, som sælgeren ikke vidste noget som helst om, og som han heller ikke burde vide noget som helst om. Den forsikring skal foreligge, og sælgeren skal kun medvirke til at betale for det laveste tilbud inden for den her ejerskifteforsikring.

Om den så er sekundær eller primær i forhold til byggeforsikringen, finder jeg sådan set ligegyldigt i den her sammenhæng. Det afgørende er, at der er et forsikringsselskab, der går ind og betaler. Det kan da godt være, det er samme selskab, men det er ikke samme police. Forsikringsselskabet må så i den her situation finde ud af, om de vil henføre det under den ene eller det anden konto/policenummer.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Jamen sådan som forslaget er konstrueret nu, skal den her byggeskadeforsikring løbe i 10 år, og hvis man inden for det tidsspand ønsker at sælge sit hus, er der ikke noget ansvar under byggeskadeforsikringen, så går ansvaret over på ejerskifteforsikringen. Det vil sige, at man lige pludselig tager ansvaret væk fra bygherren og lægger det over på den, der tilfældigvis ejer huset.

Så spørger jeg: Hvilken virkning vil det have på prisen på en ejerskifteforsikring, når man i forbindelse med et ejerskifte pludselig skal overtage et sådant ansvar?

(Kort bemærkning).

**Jakob Axel Nielsen (KF):**

Jeg tror overhovedet ikke, det vil have nogen som helst indflydelse på prisen.

Men læg nu mærke til logikken: Byggeforsikringen vedrører jo skader, der er opstået i forbin-

delse med opførelsesprocessen, altså byggeprocessen. Jo, det gør den, den vedrører skader, der er opstået, mens der bygges, og fejl og mangler, der er opstået, mens der bygges.

Ejerskifteforsikringen omfatter skjulte fejl og mangler, som var til stede på tidspunktet for risikoens overgang mellem sælger og køber. Det kan i tid være 10 år senere, fordi ejerskifteforsikringen skal afhjælpe de fejl og mangler, som måske er opstået i år 9, og i år 10 sælger sælger så sit hus til en ny køber. Men det er jo ikke fejl, der er opstået i opførelsesprocessen, som byggeforsikringen skal afhjælpe. Det er fejl, der måske er opstået som følge af tidens tand eller pilotering inde ved naboen, så der er kommet rystelser i jordsætningsforholdene. Derfor er det to forskellige forsikringer til to forskellige ting.

**Formanden:**

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Og så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

**Charlotte Fischer (RV):**

Der er et problem på det her område. Vi ved fra flere undersøgelser, at fejl og mangler desværre forekommer i meget høj grad i dansk byggeri. En undersøgelse fra 2004 viste, at udbedring af fejl og mangler i dansk byggeri beløber sig til så meget som 12 mia. kr. årligt, og der er ikke nogen tegn på, at det bliver bedre, måske snarere tværtimod. Så noget skal gøres, og i det perspektiv er vi sådan set overordnet positive over for lovforslaget.

Vi synes så, at der er en række spørgsmål, man skal stille i forbindelse med den her lovgivning. Og på nogle områder føler vi måske også vi er lidt på gyngende grund. Men det får vi jo altså alt sammen anledning til at afdække i udvalgsbehandlingen.

Et område er spørgsmålet om dækning, som også den socialdemokratiske ordfører har været inde på. Det synes vi da godt man kan tage en runde på.

Kl. 17.40

Vores udgangspunkt er jo grundlæggende nok et andet, nemlig at man, i det øjeblik man selv er bygherre, har et andet ansvar, kunne man sige, hvor friheden og mulighederne tæller lige meget for os, og hvor det måske kan vise sig at være et tveægget sværd, hvis man får pålagt en obligatorisk forsikring, som man vise sig at blive meget dyr. Vi har tillid til, at borgerne selv kan finde ud af at forsikre sig, når de selv er bygherrer.

Et andet spørgsmål drejer sig om konstruktionen af den her ordning. Mange hørings svar peger på, at det er et noget omstændeligt system, hvor forsikrings selskaberne først skal gennemføre eftersyn, og hvor det bagefter skal over i Erhvervs- og Byggestyrelsen, der så skal indsamle, kontrollere og organisere oplysningerne og køre dem videre ud i systemet.

Det skal alt sammen ske for meget få penge. Hvis man siger, at der er 13.000 byggerier om året, og at det skal ske for 5,5 mio. kr. i Erhvervs- og Byggestyrelsen, bliver det 422 kr. pr. behandling. Hvis der er dobbelt så mange, er det kun 211 kr. Det handler om økonomi, men spørgsmålet er, om der er penge til det her. Men lidt omstændeligt virker det, og vi synes godt, man kunne se på, om man kunne gøre det lidt enklere.

Det handler også om habiliteten. Det er jo forsikrings selskaberne, som skal udføre de her eftersyn. Og uanset hvad man egentlig synes om forsikrings selskaber, så vil der være et interesse sammenfald, og det vil jo klæbe til forsikrings selskaberne. Så uanset hvad de gør, vil der stadig være kasketsammenblanding, kan man sige, fordi det både er dem, der skal afdække skaderne, og efterfølgende er det så også dem, som skal betale erstatning for de pågældende skader.

Vi synes i virkeligheden, man skulle gøre rent bord og sørge for at lægge ansvaret for eftersyn ud til en uafhængig part, så der aldrig ville kunne sås tvivl om, hvorvidt de her eftersynsrapporter har den fornødne kvalitet.

Helt overordnet kunne vi godt have en fornemmelse af, at grundlaget for det her ikke er klippefast. Vi føler os ikke sikre på de økonomiske konsekvenser af dette lovforslag. Hvilke økonomiske konsekvenser får det for prisen på nybyggeri? Det afhænger jo af, hvor dyre præmierne bliver. Og her siger forsikringsbranchen selv, at de slet ikke kan stå inde for det, som lovforslaget peger på er det skøn, man bygger forslaget på.

Der er også flere parter, der efterlyser en mere grundig udredning af området, før vi kaster os ud i det her. Forsikring & Pension oplyser i sit hørings svar, at man inden udgangen af februar kunne fremlægge et koncept med en beskrivelse af de overordnede rammer for en byggeskade forsikring. Spørgsmålet er lidt, om ministeren har fået den, og hvad den så siger – og om vi bliver klogere på noget.

Allersidst vil jeg godt rette opmærksomheden mod det, der handler om offentliggørelse af

syndere. Det er jo sådan, at Erhvervs- og Byggestyrelsen vil kunne offentliggøre navnene på dem, der har udført eller medvirket til udførelsen af byggearbejder, hvor der er konstateret en dækningsberettiget skade. Det er sådan set fair nok. Jeg synes, det er fint at få det ud i offentligheden. Det vil skabe noget justits.

Det, vi er noget i tvivl om, er, hvorvidt retssikkerheden er o.k. i det her spørgsmål. Det kan bekymre noget, når det hedder i bemærkningerne, at offentliggørelse er så vigtig, at det skal kunne ske uanset de regler, der er fastsat i persondataloven. Det må vi spørge til. I vores parti synes vi ikke, man bare sådan kan blæse på persondataloven, og det er da slet ikke noget, vi synes man bare skal overlade til en minister at håndtere administrativt. Det skal op på bordet, og det var vel egentlig også det, som Datatilsynet selv slog til lyd for i sit hørings svar.

Vi vil alt i alt gerne bakke op om det her, som vi tror kan give et bedre byggeri med færre skader. Men vi føler nok, at vi har brug for at få boret nogle hjørner ud, før vi er helt henne ved snorene.

#### **Formanden:**

Tak til fru Charlotte Fischer. Og så er det fru Pernille Frahm.

#### **Pernille Frahm (SF):**

Forslaget går jo ud på at indføre en regulering på det private område, og vi kan jo kun være glade for, at en borgerlig regering pludselig kan se, at det er en rigtig god idé, at man overfører nogle af de gode principper fra det almene og det offentlige til det private. Så det vil vi gerne støtte.

Kl. 17.45

Det, som er problemet, er, at man ikke tager skridtet fuldt ud og virkelig udnytter de gode erfaringer, der er med byggeskade forsikring på det almene område for det støttede byggeri. Vi kunne godt tænke os, at man fulgte principperne fra Byggeskade fonden tættere, og vi ville også gerne have, at det kom til at dække hele det private område, ikke kun dele af det.

Jeg er meget enig i mange af de indvendinger, der er kommet fra fru Lissa Mathiasen, og de indvendinger, der er kommet fra den radikale ordfører omkring Datatilsynet. Vi vil gerne bidrage til, at det her forslag i langt højere grad sikrer et højere niveau af retssikkerhed for den enkelte kommende boligejer. Det er med de tan-



ker, vi vil gå ind i det, så min tale skal ikke blive længere.

#### Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm. Jeg ser ingen fra Enhedslisten, og derfor giver jeg ordet til økonomi- og erhvervsministeren.

#### Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for indlæggene i debatten i dag. Jeg vil gerne slå fast, at det er regeringens klare mål at bidrage til en kvalitetsforbedring af dansk byggeri. Vi har set for mange eksempler på, at der afleveres nybyggeri med for mange byggeskader. Som også nævnt af ordførerne er sundhedsskadelig forekomst af skimmelsvampe blot et af eksemplerne på nogle af de slemme byggeskader, som er en følge af byggesjusk, og som ofte sætter unge, nye familier i en meget, meget svær situation.

Det vil vi tage hånd om ved at lave en obligatorisk byggeskadeforsikring, og med byggeskadeforsikringen giver vi jo forbrugerne en bedre retsbeskyttelse, når de står i en situation, hvor de har overtaget et nybygget hus med væsentlige byggeskader. Samtidig giver vi byggebranchen et klart incitament til at bygge med mere kvalitet, dvs. altså med færre fejl og mangler.

I det almene byggeri er der ikke helt de samme problemer med fejl og mangler som i andre dele af byggeriet, og en analyse fra Statens Byggeforskningsinstitut viser, at omfanget af fejl og mangler i det almene byggeri kun er halvt så stort som i andre dele af byggeriet. Fra, at 30 pct. af de nye almene byggerier i 1986 var behæftet med alvorlige byggeskader, er tallet i dag nedbragt til 4 pct., og en væsentlig forklaring er, at man i 1986 etablerede Byggeskadefonden, der har til formål at nedbringe omfanget af byggeskader i det almene byggeri.

Hvis omfanget af fejl og mangler i det øvrige byggeri var på samme niveau, ville der være mange penge at spare hvert eneste år, og det er de positive erfaringer, som vi ønsker at overføre til det private boligbyggeri gennem en obligatorisk byggeskadeforsikring for professionelle bygherrer, der bygger private boliger. Bl.a. vil der som en del af forsikringen blive foretaget to eftersyn af boligen, efter 1 år og efter 5 år. Eftersynene skal sikre, at eventuelle byggeskader hurtigt konstateres og udbedres, og at de, der bor i husene, ikke får fingrene i klemme.

Den nye ordning adskiller sig på visse punkter fra Byggeskadefonden, idet ordningen er tilpasset det private boligmarked, og forsikringen skal udbydes af forsikringsselskaberne, som vil konkurrere om at levere forsikringen på markedsvilkår. Konkurrencen vil sikre, at forsikringsselskaberne vil bestræbe sig på at udbyde det bedste og billigste produkt til gavn for forbrugerne og til gavn for bygherrerne. Samtidig vil en markedsbaseret model sikre, at de bygherrer, der i dag bygger med høj kvalitet, bliver tilgodeset med lavere præmie end de bygherrer, der ikke formår at kvalitetssikre deres byggeri.

Byggeskadeforsikringen handler altså om at forbedre forbrugernes retsstilling. Vi skal skabe nogle bedre vilkår for forbrugerne, der har investeret store pengebeløb i deres nye hjem. For mange nye husejere skal i dag gennem mange, lange – og vi ved også, at de er komplicerede – tvister for at få udbedret fejl og mangler, og vi ser for mange eksempler på, at husejere opgiver et ellers berettiget krav om udbedring af fejl og mangler, fordi sagerne trækker ud i urimelig lang tid.

Byggeskadeforsikringen vil sikre, at en køber af en ny bolig kan gå til sit forsikringsselskab med krav om at få udbedret væsentlige byggeskader, og forsikringsselskabet vil herefter overtage sagen mod de ansvarlige parter. Forsikringen fungerer altså som et økonomisk sikkerhedsnet, hvis jeg må bruge det udtryk, for udbedringen af væsentlige byggeskader, og ordningen sikrer således, at boligejerens økonomi ikke kollapser, hvis man skal igennem en langvarig domstolsforhandling, eller hvis den ansvarlige bygherre f.eks. går konkurs, når en omfattende byggeskade melder sig.

Kl. 17.50

Vi kan sige, at byggeskadeforsikringen desuden vil bidrage til, at man får opsamlet ny viden om, hvor fejl og mangler opstår, og hvordan de kan forebygges. Den opsamlede viden gøres tilgængelig for branchen, og dermed får virksomhederne mulighed for at forebygge lignende skader i fremtidige byggerier. Vi får med byggeskadeforsikringen et værktøj, der vil styrke forbrugernes retsstilling markant, og som har den fornødne gennemslagskraft til at løfte kvaliteten også på det private boligmarked.

Jeg er overbevist om, at lovforslaget vil føre til bedre og billigere boligbyggeri til gavn for forbrugerne, og jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse. Vi er selvfølgelig klar til i udvalget at arbejde med de udeståender, der er, og

de spørgsmål, der stilles i forløbet. Men bundlinjen er altså, at vi her vil indføre en obligatorisk byggeskadeforsikring for det private byggeri, der gør, at mange nye, unge familier ikke kommer i den økonomiske klemme, hvis de er udsat for noget byggesjusk.

**Formanden:**

Der er et par korte bemærkninger til ministeren, først fra fru Charlotte Fischer.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Fischer (RV):**

Jeg vil godt spørge om to ting. Den ene ting er, at man jo kunne sige, hvis nu man skulle være djævelens advokat, at den udmærkede tanke om en byggeskadeforsikring så omvendt også kunne føre til, at det mere udviklende og eksperimenterende byggeri faktisk får det sværere med sådan en lov, og at det i virkeligheden vil være en hæmsko, at man hellere vil vælge den sikre vej end at prøve noget, der er mere eksperimenterende. Jeg vil spørge, om ministeren har tænkt over, hvad man kan gøre, for at den udvikling ikke bliver konsekvensen af det her lovforslag.

Den anden ting er så spørgsmålet om persondataloven. Når der står i bemærkningerne, at en offentliggørelse vil være så vigtig, at det skal kunne ske uanset de regler, der er fastsat i persondataloven, hvad betyder det så? Er det ikke sådan, at vi skal respektere persondataloven, eller hvad er det helt præcis, man har tænkt med de bemærkninger?

(Kort bemærkning).

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Til det første spørgsmål om udviklingen af nyt byggeri vil jeg sige, at vi jo ikke skal bremse, at arkitekter finder på nye måder at bygge boliger på. Det er jo en del af, at vi udvikler det samfund og de boliger, vi har. Omvendt må det også være fair nok, at det ikke skal være de familier, der skal bo i boligerne, der skal stå med risiciene bagefter.

Ofte koster det at komme med noget nyt og banebrydende, og så må man sige, at det godt kan være, at det koster en lille smule på et 30-årigt lån, når man køber ny bolig, at der er valgt f.eks. at bygge på en mere utraditionel måde. Men det kan ikke være de øvrige beboere i ordinære huse, der skal være med til at betale for dem, der vælger noget nyt og mere eksperimenterende.

Med hensyn til persondataloven har vi ment, at det var nødvendigt, at de oplysninger bliver tilgængelige, men det er da noget af det, vi vil se på i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Fischer (RV):**

Jeg er enig i, at det ikke er beboere, der er endt i byggeri af dårlig kvalitet, der skal betale prisen, men det var måske mere en appel til, at det kunne være, det var noget, vi skulle holde særlig godt øje med, måske med henblik på senere at understøtte netop eksperimenterende boligbyggeri, som vi synes er vigtigt.

Med hensyn til persondataloven var det egentlig også et spørgsmål om, hvorvidt man vil respektere persondataloven i det her spørgsmål. Hvis det er sådan, at man vil gå på tværs af persondataloven, ville det så ikke være naturligt, at det var et lovgivningsspørgsmål, og at det ikke skulle fastsættes i en administrativ bekendtgørelse eller et cirkulære fra ministeren? Burde det så ikke helt op på bordet her i Folketinget og være en del af det her lovforslag?

(Kort bemærkning).

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Jeg vil gerne være åben over for at gå tilbage og prøve at se på, om det er noget, der skal fastsættes nærmere ved lov i stedet for at være administrativt tilgængeligt. Det er en sag, som vi gerne vil have boret ud under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Jeg kvitterer endnu en gang for, at ministeren også prøver at tage fat i f.eks. skimmelsvampeproblemer. Nu har jeg bemærket, at der i lovforslaget her lægges op til, at hvor der er konstateret en skade eller et svigt, kan man vælge mellem at få mangelen udbedret eller få pengene udbetalt. Så vil jeg godt spørge ministeren: Hvordan er man egentlig stillet som panthaver, altså kreditor, hvis ejeren vælger at sige: Jeg vil gerne have pengene udbetalt? For så er det stadig væk en mangelfuld ejendom.

Tilsvarende vil jeg godt høre, hvordan man egentlig er stillet som lejer, f.eks. i forhold til skimmelsvamp, hvis udlejer vælger at sige: Jeg vil godt have pengene udbetalt, jeg ønsker ikke, at det bliver udbedret.

Når jeg stiller de to spørgsmål, er det selvfølgelig, fordi jeg kan se, at der er en brist, ved at man rent faktisk kan risikere både som kreditor og som lejer at blive stillet lige så ringe, som man egentlig er i dag, fordi ejeren kan lade være med at udbedre mangelen. Det vil sige, at den samfundsmæssige gevinst, som jeg tror vi er enige om at vi gerne skulle opnå med det her, rent faktisk går fløjten, fordi den, der ejer ejendommen, bare vælger at stikke pengene i lommen.

(Kort bemærkning).

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Det kan jo handle om, at man vurderer, at hvis man har haft en professionel bygherre til at bygge et hus, der ikke er i orden, så ønsker man ikke, at det skal være den pågældende bygherre, der selv skal udbedre den skade, der er opstået.

Det, jeg synes er positivt ved det her lovforslag, som spørgeren også spørger ind til, er netop, at med hensyn til fejl og mangler i det private boligbyggeri har vi været i nærheden af 700 mio. kr. om året, og hvis det holdes op imod, hvad det her system koster – det koster måske 150-200 mio. kr., det er svært at sige på nuværende tidspunkt – er der jo rent samfundsmæssigt en værdi i det her.

Med hensyn til det med skimmelsvamp i lejeloliger er det jo en sag, som jeg ved behandles under lejelovgivningen. Nu synes jeg virkelig, at vi i byggeloven, hvor økonomi- og erhvervsministeren har ansvaret, har taget et afgørende skridt imod byggesjusk med skimmelsvamp på hele nybyggerisiden. Det er klart, at der må arbejdes videre med det, der ligger i lejelovgivningen – som gælder for lejere.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Jeg har meget forståelse for, at der f.eks. kan være en udlejer, der ikke har ønske om at bruge den samme bygherre igen, hvis det viser sig, at det, der er blevet leveret, er meget mangelfuldt. Fair nok.

Men det, der er problemet, er, at der ikke er nogen klausulering på, at de penge, der bliver udbetalt til udbedring af manglerne, rent faktisk skal bruges til udbedring af manglerne. Det vil sige, at vi samfundsmæssigt ikke får den gevinst, vi gerne vil have, hvis pengene blot bliver stukket i lommen. Det er stadig væk en mangel-

fuld ejendom. Kreditor har sådan set pant i noget, der ikke har den værdi, som man troede det havde, og som det var tænkt, ikke?

Det andet er, at man fra lejers side ikke oplever – hvis det f.eks. er skimmelsvamp, det kan også være andre alvorlige ting – at den skade rent faktisk bliver udbedret. Det vil sige, at vi ikke er nået det skridt, som jeg tror vi har en fælles intention om at vi gerne vil nå med det her. Ved at man har muligheden for blot at stikke pengene i lommen, får vi ikke den gevinst hjem.

Det er derfor, jeg efterlyser, om ikke man fra ministerens side er positiv over for at få kigget på: Kan vi bedre dæmme det her ind, så vi får den samfundsmæssige gevinst af det?

(Kort bemærkning).

**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Detaljerne i det her lovforslag må vi se på. Det er jo netop derfor, vi har en grundig udvalgsbehandling. Jeg er åben over for at se på de kommentarer, der er kommet under førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

### Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

## Meddelelser fra formanden

### Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. april 2007, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.59